

ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ,

ਸਿਰੀ ਰਾਮ-ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਜਗਨ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ

(ਇਜਰਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 136 ਆਫ 1953)

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)

ਆਰਟੀਕਲ 182(5)-ਡੀਕਰੀ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ-ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਕਤੂਬਰ, 15th ਕੀ ਆਰਟੀਕਲ 182(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ - ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ-ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕੀ ਧਾਰਾ 182(5) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਸਟੇਪ-ਇਨ-ਏਡ" ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ - ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ - ਭਾਰਤੀ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ-ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ:

ਮੰਨਿਆ ਕਿ :-

(1) ਇੱਕ ਇਜਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੀਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ

ਕੋਈ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੁਕਾਵਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

(2) ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਮਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਕਾਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(3) ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚੱਲਣ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ।

(4) ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਘਨਿਆਲਾਲ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸਰ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿਮਾ (1)। ਅਵੀ ਗੋਂਡਾਨ ਬਨਾਮ ਸੋਲਾਈ ਗੋਂਡਾਨ (2) ਤੋਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ। ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਅਸਹਿਮਤ. ਮੈਸਰਜ਼ ਉੱਤਰ ਚੰਦ ਕਨੂਰ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਸਯਦ ਹਾਮਿਦ ਏ.ਐਚ. ਅਤੇ. ਸਨੇਦ ਇਮਤਿਆਜ਼ ਏਯੂ (3). ਘਨਯਾ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪੁਨਲਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ. ਲਾਹੌਰ (ਅਲ. ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਜਾਨ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਰਾਧਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇਵ ਨਾਥ (5), ਪ੍ਰਵਾਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰਾਬਾਈ (6)। ਸ਼ਿਓਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਮ, ਰਾਓ (71. ਰਿਸਾਲ ਸਿਨਾਹ ਬਨਾਮ ਲਾਲ) ਸਿਨਹਾ (8)। ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਕੌਲ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਈ ਨਰਾਇਣ ਕੌਲ (3), ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ। ਗੋਲਮ ਗੱਫਾਰ ਮੰਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੋਲੀਅਨ ਬੀਬੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (10)। ਪੰਡੀਵੀ ਸਤਵਾਨੰਦਮ ਬਨਾਮ ਪਰਮ, ਕੁਸਮ ਨਮਾਵਵਾ (ਟੀ.ਆਈ.), ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ। ਪਵਨਕੁਮਾਰ (12) ਗੋਵਿੰਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਲਹਾਰ ਨਰਸੀਨਾਰਾਓ ਨਦੋ (13) ਕਿਸ਼ੋਰਲ ਮੋਹਨ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਵਾਸ ਚੰਦਰ ਮੋਹਦਲ (14) ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਦੀਓ ਮੀਆਂ ਬਨਾਮ ਮਹਾਬੀਰ ਸਾਓ (115)। ਤਾਦੇਓ ਸਾਓ ਬਨਾਮ ਪਾਸਦੇਓ ਨਰਾਇਣ ਸਿਨਹਾ (16), ਦਿਲਬਾਗ। ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਊਂਟ ਟੇਕਾ ਦੇਵੀ (17), ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1949 ਸਾਰੇ. 49.

(2) 1.ਐਲ.ਆਰ. 1945 ਪਾਗਲ.

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਲਾਹ. (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਲਾਹ.

(5) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1940)2 ਕੈਲ. 252.

(6) 1.ਐਲ.ਆਰ. 1953 ਨਾਗ 734. (7) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1947 ਨਾਈ? 572.

(8) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1939 ਸਾਰੇ. 728

(9) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1940 ਲਾਹ. 337.

(10) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 25 ਕੈਲ, 109. (ਆਈ.ਡੀ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਮੈਡ. 307.

(12) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1943 ਪੀ.ਸੀ. 98. (13) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਬੰਬ 410.

(14) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1924 ਕੈਲ. 351.

(15) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 21 ਪੈਟ. 366. (16) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਪੈਟ. 92.

(17) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1932 ਲਾਹ. 249.

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਬਿੰਦਰਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 26 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਦਾ। ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੇਅਰ 8,250 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਹਰਦਿਆਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

1. D. DUA, K. L. ਕਪੂਰ ਅਤੇ K. L. ਜੱਗਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕਪੂਰ ਵੱਲੋਂ 26 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਸਬ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਬਿੰਦਰਾ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਜੱਜਮੈਂਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ।

ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਵੰਸ਼-ਸਾਰਣੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ:

ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ

ਮੰਨੂ ਲਾਲ

ਪੰਨਾ ਲਾਲ

ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ

(ਜਾਣ ਰਹਿਤ ਮਰ ਗਿਆ)

ਬਾਲਮੁਕੰਦ

ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਤੇ
ਪੰਜ ਹੋਰ ਪੁੱਤਰ

ਸਿਰੀ ਰਾਮ
ਲਾਲ ਚੰਦ

ਹਰੀ ਰਾਮ
ਸਰਸਵਤੀ

ਲਗਨ ਨਾਥ ਪਿਫਟ

|

ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੇ 11 ਮਾਰਚ, 1947 ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਤੇ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਕ ਪ੍ਰਭ ਦਿਆਲ ਦੀ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ

17 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਅਵਾਰਡ | 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ/ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ | ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਪੂਰ | J. ਅਵਾਰਡ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇਗਾ | ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਸ਼ਟਾਮ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਰਕਮ ਰਤਨ ਲਾਲ ਅੱਧੀ, ਜਗਨ ਨਾਥ ਚੌਥਾਈ ਅਤੇ ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਚੌਥਾਈ ਅਦਾ ਕਰੇ | ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ | 8 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦਰਾ, ਸਬ-ਜੱਜ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ | ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 14 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ | ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਹਿਲਮਦ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਾਈਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਕੇਸ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ | 20 ਮਾਰਚ, 1952 | ਇਹ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੀ | 19 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ, ਅਹਿਲਮਦ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ: -

"ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ |"

20 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ |

ਇਹ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ | ਇਹ 8 ਮਾਰਚ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ | 18 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ, ਜਗਨ ਨਾਥ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ |

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰੁਪਏ ਸੀ। 1,775 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਹ ਰਕਮ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, "1,775 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਸ਼ੀਟਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹਨ" ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪੰਜ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ੀਟਾਂ 18 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀਆਂ ਇਹ ਪੰਜ ਸ਼ੀਟਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 8 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ 18 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਈ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। 20 ਮਾਰਚ 1952 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ" ਅਤੇ ਦੀ ਫਿੱਚ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ "ਫਾਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਅਜੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।" ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਕੇ 2 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 1952, ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 19 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ-

"ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਟੈਂਪਪਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਹਿਲਮਦ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮਾਨ-ਪੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। 19 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਾਈਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ੀਟਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 26 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਉਸ ਦਿਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਨੇ ਰੀਡਰ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ <<● ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਰਮਾਨ- ਜਗਨ ਨਾਥ ਧਾਰਕ ਨੇ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੁਪਏ 1,775 ਪਰ ਇਹ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸੀ, ਸਹੀ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਰੁਪਏ ਸੀ। 1,180 ਅਤੇ ਰੁ. ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 595 ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਰੁਪਏ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। 1,180 ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਰੁ. 595 ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਧੂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ 1,200 ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਵਾਪਸ ਕਰੋ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਟੈਂਪਪੇਪਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। 575. ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਕਰੀਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

14 ਅਗਸਤ, 1952 ਨੂੰ, ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼ਰੀ ਹਰਦਿਆਲ ਨੇ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ (1) ਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਕੋਈ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, (2) ਦੀ ਅਸਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦਰਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (3) ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ। 1,125 ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ: -

1. ਕੀ 'ਕਾਫ਼ੀ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ' 'ਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

2. ਕੀ ਰਜ਼ੀ ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਬੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਗਸ ਐਥਸ਼ਨ- ਇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ?

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

3. ਕੀ ਰਜ਼ੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

4. ਕੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ | 1,125 ਅਤੇ Ith ਰੁਪਏ 8,250 ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ?

5. ਕੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਢੁਕਵੇਂ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਦੀ ਅਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ | 1,125 ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ | 8,250 ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ | ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ | ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ |

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ: (1) ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 8 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਕਿ 8 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ |

ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 182(5) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਥ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ 2 ਜੁਲਾਈ ਤੱਕ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 1952, ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਫਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਆਰਡਰ 20, ਨਿਯਮ 7, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 182 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 182(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ।

ਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 21 ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 10 ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 11(1) ਲਈ ਜੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 11(2) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 11 (2) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ (ਵੇਖੋ ਗੋਲਮ ਗੱਫਾਰ ਮੰਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੋਲਜਾਨ ਬੀਬੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1), ਅਤੇ ਮੁੱਲਾ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਪੰਨਾ 768)। ਨਿਯਮ 11 ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 25 ਕੈਲ. 109

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ੋਈ ਜੁਬਾਨੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਪੈਸੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲਬਾਗ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਉਟ ਟੇਕਾ ਦੇਵੀ (1) ਵਿਚ ਦਹਪ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 36

ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਫ਼ਰਮਾਨ, ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉਲੀਕਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। (ਵੇਖੋ ਗੋਪੀ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਵਿਦਿਆਵੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਮੋਹਰ ਰਹਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਸ਼ੀਟ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸਟੈਂਪ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਸਟੈਂਪ ਜੋੜ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫਾਲਤੂ ਕਾਗਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਜੋੜ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੰਨਾ 321 'ਤੇ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ., ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਿਨਾਂ ਮੋਹਰ ਰਹਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮਿਆਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਮਿ. ਮੱਖਣ (3) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਐੱਸ

- (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1932 ਲਾਹ. 249.
- (2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1942 ਲਾਹ. 307 (F.B.)
- (3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1949 ਸਾਰੇ. 49, 55.

ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। 'ਪਟਨਾ ਹਾਈਕੋਰਟ 'ਚ ਵੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਕਪੂਰ, ਜਗਦੇਓ ਸਾਓ ਬਨਾਮ ਬਾਸੂਦੇਓ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, (1) ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 2 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦਫ਼ਤਰ ਅਸ਼ਟਾਮ ਪੇਪਰ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣੀ ਪਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੈ: (1) ਇਹ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ (2) 19 ਜੁਲਾਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ ਕਿ ਖੋਜ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਫਾਈਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ- "ਅਦਾਲਤ, ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਪੈਟ. 92.

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ, ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(2) ਵਿੱਚ "ਫ਼ਰਮਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਮਖਾਨਾ (1), ਪਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 182 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਰਮੀਨਸ ਏ ਕੋ-ਡੀਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ 20, ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਗੋਲਾਮ ਗੱਫਾਰ ਮੰਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੋਲਜਨ ਬੀਬੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵੀ ਦੇਖੋ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚੱਲਣ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗੀ।

ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 8 ਮਾਰਚ 1952 ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1949 ਸਾਰੇ. 49. ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 25 ਕੈਲ. 109.

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

VOLX

ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ "ਐਸ ਐਂਡ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ 482(5) ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ।

"ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ।"

ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਘਨੱਈਆ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂ ਰਾਮ, (1) ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, (1) ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਅਤੇ (2) ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਦਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪੰਨਾ 157 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, "ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਣਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲੇਗੀ।"

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 8 ਮਾਰਚ, 1952 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਮਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਬਣੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਹਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ। ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਮੈਸ.ਉੱਤਰ ਚੰਦ ਕਪੂਰ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੇ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 12 ਲਾਹ. 153.

ਮੈਸਰਸ: ਸੱਯਦ ਮਰਾਰਸ ਅਤੇ ਸਈਅਦ ਇਮਤਿਆਜ਼ ਏਯੂ (1), ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੀ ਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰੀ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਮ > ਜਗਨ ਨਾਥ, ਅਤੇ ਹੋਰ? ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ। ਘਨੱਈਆ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ (2) ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ। ਆਰਟੀਕਲ 182 ਦੀ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਸ਼ਬਦ "ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ" ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਜਗਨ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਰਾਧਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇਵ ਨਾਥ (3) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ। ਪ੍ਰਯਾਗਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰਾਬਾਈ (4) ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੀ ਸਈ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ, ਜੇ. ਸ਼ਿਓਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਮਰਾਓ, (5)। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਰਿਸਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਸਿੰਘ (6), ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵੀ ਗੌਡਾਨ ਬਨਾਮ ਸੋਲਈ ਗੌਡਾਨ (7) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ)। ਮੁਹੰਮਦ ਸਦੀਕ ਮੀਆਂ ਬਨਾਮ ਮਹਾਬੀਰ ਸਾਓ (8) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

- (1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1938 ਲਾਹ. 326.
- (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਲਾਹ. 7.
- (3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1940) 2 ਕੈਲ. 252.
- (4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1953 ਨਾਗ 734.
- (5) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1947. ਨਾਗ. 572.
- (6) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1939 ਏ.ਯੂ. 728
- (7) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1945 ਪਾਗਲ. 468 (F.B.)
- (8) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 21 ਪੈਟ. 366.

ਘਾਟੇ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘਾਟੇ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੋਰਟ y ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ਰਤੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਰਕਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਘਾਟੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ- ਫੀਸ ਪਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 26 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੱਕ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ? ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1,775, ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ। 575 ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨੇ ਪਏ।

ਇਸ ਲਈ ਰਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 182(5) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਮਲ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਮਲ ਲਈ ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਤਦ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਡਰਾਇੰਗ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਕੇ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਕੌਲ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਜ ਨਰਾਇਣ ਕੌਲ (1) ਵਿਚ ਭੀਡੇ, ਜੇ. ਨੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 182 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਜੋਂ ਡਿਕਰੀਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਖੀ। ਦ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1940 ਲਾਹ. 337.

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਟੈਸਟ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੰਟੂਰੀ ਚਾਈਨਾ ਵੈਂਕਟੱਪਾ ਬਨਾਮ ਇੰਟੂਰੀ ਪੇਡਾ ਵੈਂਕਟੱਪਾ, (1), ਇੱਕ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 14 ਜੁਲਾਈ, 1937 ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 3 ਮਾਰਚ, 1938 ਨੂੰ ਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ

ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 20 ਸਤੰਬਰ, 1940 ਨੂੰ ਫਿਰ ਇਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਟੈਂਪਪੇਪਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ 27 ਸਤੰਬਰ, 1940 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 6 ਤਰੀਕ ਨੂੰ। ਨਵੰਬਰ, 1940, ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਉਹ ਮਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਹੀ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਮਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੇਰੀ ਦਾ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਲੋੜ' ਜਾਂ ਬਹਾਨੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1943 ਪਾਗਲ. 650

ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਦੇਰੀ ਜੇ. ਆਰਟੀਕਲ 182(5) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਅਵੀ ਗੌਡਾਫਟ ਬਨਾਮ ਸੋਲਈ ਗੌਡਾਨ (1) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੈਂਕਟੱਪਾ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਪਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ, ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਗਰੋਵਰ ਨੇ ਫਿਰ ਪਾਂਡਵੀ ਸਤਿਆਨੰਦਮ ਬਨਾਮ ਪਰਮਕੁਸਮ ਨਮੋਈਆ (3) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਹੀ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ. ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 182 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। . ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਪਵਨਕੁਮਾਰ (4) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 182(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਗੋਵਿੰਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਲਹਾਰ ਨਰਸਿੰਘਰਾਓ ਨਡਗੂ (5) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ.1945 ਮੈਡ. 468

(2) A.I.R.1943 ਮੈਡ. 650

(3) ਏ.1.ਆਰ.1938 ਮੈਡ. 307.

(4) A.I.R.1943 P.C. 98.

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ.1954 ਬੋਮ. 410.

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ V ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਗਨ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਨੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਸੀ। ਧਾਰਾ 182 (5) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ, ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਮੋਹਨ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਵਸ਼ ਚੰਦਰ ਮੋਹਡਲ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੈਂਕਟੱਪਾ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਨਿਪਟਿਆ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਗਰੋਵਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਨੂੰ ਚੱਲਣਯੋਗ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ-

(1) ਜੋ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ 18 ਮਾਰਚ, 1952;

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1924 ਕੈਲ. 351

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1943 ਪਾਗਲ. 650

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Name of Translator: Sh. Harminder Singh

(2) ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਟੈਂਪ-ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੁਕਾਵਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ:

(3) ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਮਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਕਾਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇ:

(4) ਸਟੈਂਪਪੇਪਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚੱਲਣ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਦੇਵੇਗਾ:

(5) ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸਾਂ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, 8 ਮਾਰਚ 1952 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਚੱਲਣ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਮੇਂ ਦਾ; ਅਤੇ

(6) ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸੀ.ਜੇ., ਘਨਾਇਆ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਨਾਥੂ ਵਿੱਚ

ਰਾਮ (1)। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।